

עציץ באמצע לוייה

השתתף בלוייתו של חברו הקרוב.

והנה, עם תחלת הלוייה, רואה רבי אריה שר' שמואל חברו של הנפטר פורש מן המלוים, נכנס לחנות פרחים ומחפש לו עציץ מתרס! הוא נדהם: ברגע האחרון שנמתן לכבד בו את החבר האמתי שלך, שהעברת עמו את רב ימיו ומסע הלוייה רק מתחיל, אמה פורש לעיניי כלם, נכנס לחנות פרחים וקונה עציץ? מה עם ה"חסד של אמת" האחרון שאפשר לגמול עם הנפטר? מה עם מצות גמילות חסדים? רבי אריה לא יכול היה לעצור את רוחו ונכנס לחנות כדי לקיים את מצות 'הוכח תוכיח את עמיתך'.

בהכנס רבי אריה אל החנות, היה כבר ר' שמואל בדרך החוצה. רבי אריה פונה אליו ושואל: מה פשר

רבי אריה לוין וצ"ל [חונתו של מרן הגאון רבי יוסף שלום אלושיב וצ"ל], השתתף בלוייתו של אדם חשוב מאד, מנקה הדעת בירושלים, רבי אלעזר ריבלין וצ"ל. רבי אלעזר היה אדם משכמו ומעלה, איש שכלו מעשי, חסידים, גזבר בבית אבות, בבאי צדקה, בעל גמ"ח גדול, עוזר לנזקקים, ועוד כהנה, ושמו היה רב. לרבי אלעזר היה חבר קרוב בשם ר' שמואל. הם היו חברים במשך שלושים שנה ואף למדו בחברותא, וזכו כן פעלו יחדיו בעניני צדקה וחסד למען הכלל. מובן מאליו שגם ר' שמואל

קניה זו בעצומה של לוייתו של רבי אלעזר? השיב לו ר' שמואל:

- אני מטפל במשך שנים ביהודי אחד שקלה בצרעת ואשפז בבית החולים למצורעים. אמש הוא נפטר. והנה, הרופאים הגוים בבית החולים צה לשרוף את כל פליו ואת כל מלבושיו, מכיון שהצרעת מדבקת היא. בין החפצים הם צה לשרוף גם את התפליו שלו. כששמעתי שעומדים לשרוף את התפליו, באתי בדברים עם הרופאים ושאלתי אותם אם אפשר יהיה לקבר את התפליו בתוך כלי חרס כמנהג ישראל. הם הסכימו, אבל התנו זאת בכך שאבא לבית החולים עד השעה שתיים עשרה בצהריים ועציץ ביד, ואז יסדר הענין כרצוני. כיון שנתאמרה הלוייה חששתי שלא

אספיק להגיע בזמן, ואז חיליה ישרפו את התפליו. נאלצתי לעזב את המלוים, להכניס במהירות לחנות כדי לקנות את העציץ, ועתה אני רץ לבית החולים.

את המעשה הזה ספר רבי אריה בשנים מאחרות יותר, וסיים: אז קבלתי על עצמי כי לעולם אדם לכך זכות כל אדם, ואשתדל לראות רק את הטוב בכל יהודי.

נקדת זכות

האם המנפטים הפתויים פאן הם נאליניים?

הוסיפו מלה במקום הסופגניה שבכל משפט, וכך תהפכו את המשפטים לחיוביים. המלים להוספה מופיעות בתחתית העמוד. לדגמא: משפט המספר על מעשה שלילי -

גברת פיין אמרה לילדיה: סימו לאכל את הסנדביצים, ולא לברך ברכת המזון.

נוסיף את המלה "לשפח" והמשפט יספר מעשה חיובי: גברת פיין אמרה לילדיה: סימו לאכל את הסנדביצים, ולא לשפח לברך ברכת המזון.

המשפטים:

- אמא שאלה: איך נשברה הפרסה? ענתה תרצה: זה קרה בגלל גילה 🍌.
- שמעון לומד מתוך ספרי 🍌 אליהו בלי לספר זאת.
- מאיר משתדל 🍌 תמיד לאחר.
- בקשתי משכנתי לצייר לי ילדות, והיא ציירה לי דמיונות בלי עין 🍌.
- אינני זוכרת אף 🍌 מצוה של אחי.
- רחלי חתכה את האזן של 🍌 שושי.
- שמעל מתענג על סעודות מכארות, מעדנים וממתקים מדי יום 🍌.
- הפדריו הרבה בדברים עם הילדים, עד 🍌 שהפסידו את זמן הפניסה לפארק.
- דוד אכל שניצל עוף, אחרי חצי שעה 🍌 שטה כוס חלב.

מאגר המלים:

הרע, הבבה, בצדק, מהזמן, ש, תשפט, שהתנחמו על טוב, את, המבגר, תנא דבי, עמיתך, בר, לוטר.

באיזה תנאים לא הוטמנתם?